

Și totuși e toamnă...

Lavinia Elena Niculicea

Și totuși e toamnă
Și totuși e vis...
E cerul o rană
Mi-e gândul abis.

Și totuși clipa moare
Și totuși mă nasc neîncetat
Viața îmi e întâmplare
Sau poem de nerepetat?

Și totuși timpul mă coboară
Motiv de zbor în asfințit
Căderea asta îmi face scară
Către un dor nedefinit.

Să-mi fac cuib dintr-un senin
Ciugulind boabe de ziuă
Din al nopților suspin,
Să se nască lume nouă.

Și totuși e toamnă,
Nostalgii în pahar îmi toarnă
Frunze tăcute mă poartă
Spre un vis fără vârstă...